

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

352.053.1

Hely

Idő

"1918"

Személy

Szerző:

Cím:

Bárczy István

Forrás:

Mag. Hirlap

Bvr

1918 XII 29

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

352.053.1

Bárczy István

Bárczy István.

Bárczy István-dr. Budapest székesfőváros főpolgármestere lemondott tisztségéről és megváltik ennek a városnak hivatalos vezetésétől. Polgármesteri idejének alkotásait kellene csak felsorolnunk, hogy olcsó dicséretet aprópenzével becsuszassuk el ebben a minőségében. De egész érzéssel hisszük, hogy ez a sablondicséret és elismerés kevés és szűkmarku volna nemcsak az alkotásaival, hanem egész tevékenységének és emberi munkájának jelentőségével szemben. Azzal az új levegővel, új szándékokkal és új eredményekkel szemben, amelyeknek városi életünkben való kialakulása szétválaszthatatlanul összefügg Bárczy István emberi hajlandóságával és tulajdonságaival. Attól a pillanattól kezdve, mikor a magyar élet e centrumának élére került, egy új hang szólalt meg Budapest vezetésében. A száraz és rideg beamter rendszert, a kis látkörű és messze célokat nem ismerő várospolitikát valami magasabbrendű és értékesebb célkitűzés váltja fel. Bárczy István intellektualitása és teremtőkedve nem elégszik meg azzal, amit az előttevaló tegnap csinálni tudott és csinálni akart. Ő nem szürke és sémákhoz ragaszkodó hivatalnok, hanem európai kulturában, művészetek szeretetében, szociális ideológiában, szépségek keresésében nevelődött és emelkedett a feladatra, amely

előtte állt s ez egyéni megkülönböztöttsége szólalt meg terveiben és alkotásaiban. Am az intellektuel volta nem elegendő mindezekhez, hanem szükségszerű és magától értetődően megköveteli, hogy az a gondolkodó fej, hogy ez a cselekvő akarat a ma szűkkörén túl messze jövendők céltábláit lássa. Az a város, amelynek megalkotásán Bárczy dolgozott, nem a tegnap és nem a ma Budapestje volt, hanem az eljövendő város, melyről álmódott ő és amelyben hisz mindenki, aki természeti elhelyezkedésünknel, a nemzetközi forgalomban való igazi rendeltetésünknel fogva tudja, hogy minden korlátozásokon és akadályokon túl el kell érkeznie annak az időnek, amikor Budapest a nagy metropolisok sorába lép. Budapest politikája Bárczy előtt a provincia és a kisváros politikája volt, az övé a metropolisé. Amit csinált, amiket szervezett, s nagysorban mind az, aminek elkészültét az ötéves háború akadályozta meg, már a holnapnak épült. Nagyméretűnek, külső formában szépnek, nagyarányúnak.

Az utca képe, a város formája s a fővárosi irodák aktái egyképpen magukon viselték az ő külön egyéniségének, az ő más és másként akaró energiájának nyomait. S ha így külön egyéniség volt, a maga nagy koncepciójában természetesen ellenkezéseket is kellett, hogy kiváltson. Am mi az a szemrehányás, amellyel ellenfelei illették? Mond-

ják, hogy holmi renaissance városi doktrinációjával pazarolt alkotásaira. Valóban nem volt szűkmarku. Valóban, ha építeni kellett, nem takarékoskodott téglákkal, s a külső szépség kedvéért is tudott tenni, nyitott ereszénnyel, nyitott kézzel. Am az idők őt igazolták, mert mikor a háború rettenetessége

a további alkotásnak útját állotta, akkor egyszeriben kiderült, hogy mindazt, amit már megcsinált, aligha tudtuk volna nélkülözni, azokban a viszonyokban, amelyeket ez a borzalmas öt év teremtetett. Budapesten lakáshiány van. De vajjon milyen lett volna ez a szükség Bárczy István „pazarló” kispolitikája és népszálló alkotásai nélkül? A megtakarított és értékben megkevesebbedett ezrek politikája valóban soha sem mondott annyira csődöt, mint most, és ha van valamiért, amiért nagyon hálás lehet Budapest volt polgármesterének, az elsősorban az, hogy nem összegeket takarított meg, hanem gondoktól kímélt meg, nem kiadási könyvek számvatai vezették a munkáját, hanem előrelátás és nagy koncepció.

Bárczy István eltávozik ennek a városnak az éléről, de nem távozhat el Budapest életéből és az egész magyar közéletből. Kivételes ember, kivételes intellektus, amilyeneknek nem vagyunk túlságosan bővében, s nagyon rövidesen a magyar közélet vezetőinek kell megtalálniok azt a helyet, ahol Bárczy teremtő erejének és alkotó fantáziájának ez az ország hasznát veheti. Ami pedig a várost illeti, ha megint egyszer rend lesz és visszatérnek a normális élet és normális fejlődés lehetőségei, egészen bizonyosan a teremtés munkájának, a jövő várospolitikájának az ő nyomain, az ő messzibe látó és messzire vezető útján kell elindulnia és cselekednie.